

Göteborgsångaren Holmias första resa

En dagbok skall jag skriva och skriva den på
vers, jag börja första versen när vi fick Bremen
tvärs. Fast det ej blir konstnärligt det hörs nog på min
sång, men kanske det blir bättre allt efter årens gång.

Och båten som den handlar om är byggd vid Stockholms stad,
ty Finnboda är varvet där stapelbädden var.
Fartygets namn är Holmia och tillhör Svenska Lloyd,
det rederiet ligger i staden Göteborg.

År nittonhundraaderton jag mönstrade på den
i slutet utav Juni jag ångrar ej det sen.
För tiderna var svåra och maten den var dyr,
man galen kunde bliva av alla dess bestyr.

Uppå midsommarafton vi lämna kajen fär
då släktingar och vänner där viftande då står.
Ty länge nog det dröjer förrän iland vi går
kanhända också aldrig man kommer hem igen.

Snart genom Stockholms skärgård med Holmia vi går,
det dröjer icke länge förrän jag på durken står.
Och vedträ efter vedträ jag slänger in i fyren,
med ved vi här får elda ty kolen är så dyr.

Nu svär vi över veden det är ett satans snejs,
nej tacka vet jag jobba med skyffel och med släjs.
För veden brinner undan man då ej ens kan få,
ett bloss på hela vakten ty stimmet ramlar då.

Så på midsommardagen till Hernö Klubb vi kom,
ombord nu kommer lotsen, maskinen sätts igång.
Och uppför älven går vi tills Lugnvik vi har nått,
nu skall väl vi få vila sen vi ett dygn har gått.

Men fyra dagar efter vi lasten inne har
och tidigt nästa morgon vi nedför älven far.
Snart är vi vid Hernö Klubb och lotsen lämna fär,
till sjöss vi är åter med Göteborg som mål.

Efter fem dagars resa vi kom till Göteborg,
snart har dom lossat lasten det går av bara fan.
Nu ligger vi och väntar att vi skall order få,
dom talar om Amerika om vi väl dit fick gå.

Den nittonde i juli vi äntligen då fick,
de andra som vi väntat och ifrån stan då gick.
Kompassen nu justeras ty allt skall vara klart
och efter några vakter vi lämnat Sverige snart.

Vi går längs norska kusten tills Ålesund vi når,
där sättes kursen utåt mot lyckans land vi går.
Vi äro nu så glada för vi slipper veden snart,
med kol vi då får elda det blir en annan fart.

Den andra Augusti vi är i Halifax,
så resan den gick lyckligt, ja vi hade riktigt flax.
Nu skall vi visiteras uti varenda vrå,
förrn resan får fortsättas, till New York vi skall gå.

Ja, nu går resan vidare, tills Sandy Hook vi har
på styrbords bog en morgon, ombord vi lotsen tar.
Så styr vi in mot New York, där order vi skall få
och ankrar så på redde i väntan däruppå.

Ett ord jag så skall säga om maten som vi får,
med den har under resan båd varit si och så.
Ty mången gång på durken man gått med magen tom,
men klagar vi för skepparn så blir det annan ton.

Men efter tjugo dagar som vi mot nord har gått,
kom order att forcera nu har det blivit brått.
Vi skall in till St. Thomas förrn mörket faller på,
ty efter solnedgången nån båt ej in får gå.

Visiten på St. Thomas var rätt snart undangjord,
ty när vi provianterat och fått färskvatten ombord.
Då sättes kurs på Norfolk opp i United States,
vi nyheten får höra så vi är nu tillfreds.

Nu har det börjat blåsa och sjön går ganska hög,
men nu är maten bättre så vi lider ingen nöd.
Och Holmia går framåt fastän vi rullar bra
snart sex dygn äro gångna då land vi åter har.

Den femtonde november till Norfolk vi kom in,
det har nu blivit kyligt så det biter i ens skinn.
Men alla är vi glada ty nyss vi höra fått,
att nu är slut på kriget, dom nu har Tyskland klått.

Nu har det kommit order allt under resans lopp,
vi skall gå in till Halifax där det igen blir stopp.
Då skall det åter börjas att vända upp och ner
då alla våra grejor så visitera de.

I Halifax vi lågo i långa dagar tre,
ty Englands myndigheter skall båten papper ge.
Och sen för denna gång vi lämna västerns land,
för att om fjorton dagar, få trampa Sveriges land.

Men Nordatlantens vågor är vreda denna tid
och därför flera dagar vi fick ej mycket frid.
Nu motigheter komma i form av alla slag,
så resan den förlänges allt mer för varje dag.

En vecka var ej gången förr än vi fick bestyr,
ty uti babordspannan sprang läck i ena fyr.
Nu kör vi med en panna den andra släckes av
och får nu stå och kallna tills morgon nästa dag.

På afton dagen efter var läckan diktad tät,
hur länge tät den varar det ingen av oss vet.
Nu stickes fyr i pannan och vattnet pumpas runt,
så fjorton timmar senare vi åter kör för fullt.

Sen skall jag här förtälja en liten episod,
det var i eldarmässen vi sutto kring vårt bord,
just som vi druckit kaffe och satt och pustade,
då båten häftigt sätter så skotten knakade.

Nu bräckes dörren inåt utav en väldig våg
och innan man hann tänka man endast vatten såg.
Det blev en riktig dopkning men blott ett ögonblick,
ty vattnets strida strömmar sen ned i skansen gick.

Nu stormen riktigt rasar och sjöar våldsamt slår,
utöver däck på Holmia man aldrig torr där går
För sakta fart hon kämpar emot den höga sjön,
hon ganska gott sig klarar, ja hon får vårt beröm.

Snart femton dar förflutit sen sist vi lämna hamn,
nu är det vackert väder och solen tittar fram.
Vi går nu uti Nordsjön mot Lindesnäs vi styr,
det är på Norska kusten den sydligaste fyrn.

I minfyllt Nordsjövatten nu Holmia går fram,
där mången under kriget har blivit dödens man.
Men sent en mulen afton vi skymtar Norges kust
och hän mot Svenska landet vi sedan satte kurs.

Den elfte i December en morgon grå och kall,
vi hunnit fram till Vingø här ombord lotsen skall.
När han ombord har kommit mot Öresund vi går,
ty nu vi skall till Åhus där resan slutar då.

Jag slutar nu min skildring av denna första färd
som vi har gjort med Holmia, ty nu vi hemma är.
Nu har jag uti korthet här skildrat resans gång
och därför nu jag slutar den annars blir för lång.